വിശുദ്ധ യാക്കോബ് ദേവാലയം, താഴംപള്ളി
ജനുവരി 26, 2009

ദേവാലയ പ്രതിഷ്ഠ

(1. രാജാ. 8, 22-23, 27-30) (1 കൊറി. 3, 9-11, 16-17) (ലൂക്കാ. 19, 1-10)

1. ദൈവാലയ പ്രതിഷ്ഠയുടെ അവസരങ്ങളിൽ ഞാൻ സാധാരണ ഓർമിപ്പിക്കാറുള്ള ഒന്നു രണ്ടു ചിന്തകൾ നിങ്ങളുമായി പങ്കുവയ്ക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഇതുപോലൊരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു നിരീശ്വരവാദിയുണ്ടായിരുന്നു. സാമാന്യം വിദ്യാഭ്യാസവും ജീവിത സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്ന അയാൾക്ക് ഈശ്വരവിശ്വാസികളോടെല്ലാം കടുത്ത പുച്ഛമായിരുന്നു. ആ ഗ്രാമത്തിൽ തന്നെ ദൈവത്തിൽ അടിയുറച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഭക്തനായ ഒരു വയോവൃദ്ധനുണ്ടായിരുന്നു. ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കാനായി ദൈവാലയത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്ന ഈ വയോവൃദ്ധനെ നിരീശ്വരവാദി വഴിക്കുവച്ച് കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ പരിഹാസത്തോടെ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു: ''നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?'' ''അതേ, ഞാൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു''. വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു. ''നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ പേരെന്താണ്?'' ''എനിക്കറിയില്ല''. ''നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ രൂപവും ഛായയും എന്താണ്?'' ''എനിക്കറിയില്ല''. ''നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ നീളവും വീതിയും ഉയരവും എത്രയാണ്?'' ''നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന് എത്രമാത്രം ശക്തിയുണ്ട്?'' ''എനിക്കറിയില്ല''. പരിഹാസത്തോടെ വീണ്ടും ആ നിരീശ്വരവാദി ആ വൃദ്ധനോട് ചോദിച്ചു: ''നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ പേരോ, ഊരോ, രൂപമോ, ഛായയോ, പൊക്കമോ, വണ്ണമോ, ശക്തിയോ ഒന്നും നിങ്ങൾക്കറിയില്ല. പിന്നെ എന്താണ് നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാവുന്നത്?'' വയോവൃദ്ധനായ ആ മനുഷ്യൻ ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു: ''എന്റെ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് അറിയാവുന്നതിതാണ്. ആകാശത്തിനോ ഭൂമിക്കോ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന് മുഴുവനോ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ സാധിക്കാത്ത വിധത്തിൽ അത്രയേറെ വലിയവനാണ് എന്റെ ദൈവം. അതേസമയം തന്നെ എന്റെ ഈ പാവപ്പെട്ട ചെറിയ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുവാൻ തക്കവിധത്തിൽ അത്രയേറെ ചെറിയവനാണ് എന്റെ ദൈവം.'' വലിയ ദൈവശാസ്ത്രമൊന്നുമറിയില്ലെങ്കിലും എത്ര മനോഹരമായ ഉത്തരമാണ് ഈ വയോവൃദ്ധൻ നൽകുന്നത്? ദൈവത്തെപ്പോലെ ഇത്രയേറെ വലിയവൻ ആരുമില്ല; ദൈവത്തെപ്പോലെ ഇത്രയേറെ ചെറിയവനും ആരുമില്ല. അങ്ങേയറ്റം മഹത്വപൂർണ്ണനാണെങ്കിലും മറ്റേതൊരു വ്യക്തിയെക്കാളും ആർക്കും എപ്പോഴും എവിടേയും സമീപസ്ഥനാണ് നമ്മുടെ ദൈവം. ഈ ഉത്തരം തന്നെയാണ് ഇന്നത്തെ ആദ്യത്തെ ലേഖനത്തിലും നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്. ഏശയ്യാ പ്രവാചകൻ വഴി ദൈവം ഇപ്രകാരം അരുൾ ചെയ്യുന്നു: ''ആകാശം എന്റെ സിംഹാസനം; ഭൂമി എന്റെ പാദപീഠവും. എന്തു ഭവനമാണ് നിങ്ങൾ എനിക്ക് നിർമ്മിക്കുക?'' ഏതാണ് എന്റെ വിശ്രമസ്ഥലം? കർത്താവ് അരുൾചെയ്യുന്നു: ഇവയെല്ലാം എന്റെ കരവേലയാണ്. ഇവയെല്ലാം എന്റേതുതന്നെ. ആത്മാവിൽ എളിമയും അനുതാപവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും എന്റെ വചനം കേൾക്കുമ്പോൾ വിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെയാണ് ഞാൻ കടാക്ഷിക്കുക'' (ഏശ. 66, 1-2).

ദൈവത്തിനായി ആദ്യം ഒരു ആലയം നിർമ്മിച്ച സോളമന്റെ മനോഭാവത്തിലും തെളിഞ്ഞു കാണുന്നത് എളിമയുടെയും അനുതാപത്തിന്റെയും ഈ മനോഭാവം തന്നെയാണ്. അന്നത്തെ ലോകാതിശയങ്ങളിൽ ഒന്നെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്ന അതിമനോഹരമായ ഒരു ദേവാലയമാണ് സോളമൻ മഹാരാജാവ് ദൈവത്തിനായി നിർമ്മിച്ചത്. മാർബിൾ ശിലകളും ദേവദാരു വൃക്ഷത്തിന്റെ തടികളുമാണ് അദ്ദേഹം ദൈവാലയ നിർമ്മിതിക്കായി ഉപയോഗിച്ചത്.

ദൈവാലയത്തിലെ നല്ലൊരു ഭാഗം ഉപകരണങ്ങളും പൊന്നും വെള്ളിയുമൊക്കെക്കൊ - ׀ നിർമ്മിച്ചതായിരുന്നു. തങ്കത്തകിടുകൾക്കൊ - ׀ പൊതിഞ്ഞ ദേവാലയത്തിന്റെ പ്രധാന കവാടത്തിൽ ഉദയസൂര്യന്റെ രശ്മികൾ പതിക്കുമ്പോൾ കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാശമാണ് നാലുപാടും പരന്നിരുന്നത്. എങ്കിലും അഹങ്കാരത്തിന്റെ ഒരു കണികപോലുമില്ലാതെ അങ്ങേയറ്റത്തെ വിനയത്തിന്റെ മനോഭാവത്തോടുകൂടിയാണ് സോളമൻ രാജാവ് ആ ദേവാലയത്തെ ദൈവത്തിന് സമർപ്പിച്ചത്. ദേവാലയപ്രതിഷ്ഠയുടെ അവസരത്തിൽ വിനയത്തോടുകൂടി സോളമൻ പ്രാർത്ഥിച്ചത് ഇപ്രകാരമാണ്: ''ദൈവം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുമോ? അങ്ങയെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിനും സ്വർഗ്ഗാധിസ്വർഗ്ഗത്തിനും അസാദ്ധ്യമെങ്കിൽ ഞാൻ നിർമ്മിച്ച ഈ ഭവനം എത്ര അപര്യാപ്തം!'' (1. രാജാ. 8, 27). വിനയത്തിന്റെ ഈ മനോഭാവത്തോടുകൂടെയായിരിക്കണം നാം ഇന്ന് ഈ ദൈവാലയം ദൈവത്തിന് പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങേ - X\.

2. ദേവാലയത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധവും യഹൂദന്മാർക്ക് ആഴമായു - ന്ധയിരുന്നു. ദൈവാലയത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ വാസസ്ഥലം വാഗ്ദാനപേടകമെന്നായിരുന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. അത്യന്തം ഭയഭക്തി ബഹുമാനാദരവുകളോടെയാണ് അവർ വാഗ്ദാനപേടകത്തെ സമീപിച്ചിരുന്നത്. ആർക്കും ഇഷ്ടംപോലെ അവിടേയ്ക്ക് കയറിച്ചെല്ലാൻ കഴിയമായിരുന്നില്ല. പല അങ്കണങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുവേണം വാഗ്ദാനപേടകത്തിന്റെ സന്നിധിയിലെത്താൻ. ആദ്യത്തെ അങ്കണം വിജാതിയരുടെ അങ്കണമാണ്. അതിനപ്പുറം പ്രവേശിക്കുന്ന വിജാതീയർക്ക് വിധിച്ചിരുന്നത് വധശിക്ഷയാണ്. അതുകഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീകളുടെ അങ്കണം. സ്ത്രീകൾക്കാർക്കും അതിനപ്പുറം പോകാൻ അനുവാദമു - ന്ധയിരുന്നില്ല. പിന്നെ പുരുഷന്മാരുടെ അങ്കണമാണ്. കുറേകൂടി മുന്നോട്ട് പോയാൽ പുരോഹിതന്മാരുടെ അങ്കണം. അതുകഴിഞ്ഞുള്ള വിശുദ്ധസ്ഥലത്ത് രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ധൂപബലിക്കായി നറുക്ക് കിട്ടുന്ന പുരോഹിതന്മാർക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും പ്രവേശിക്കാൻ അനുവാദമു - ന്ധയിരുന്നില്ല. വിശുദ്ധസ്ഥലം കഴിഞ്ഞുള്ള അതിപരിശുദ്ധമായ സ്ഥലത്താണ് ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെ അടയാളമായ വാഗ്ദാനപേടകം സൂക്ഷിച്ചിരുന്നത്. പ്രധാന പുരോഹിതനുമാത്രമല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അവിടെ പ്രവേശനമു - ന്ധയിരുന്നില്ല. പ്രധാനപുരോഹിതൻ പോലും വേ - ശുദ്ധീകരണമൊക്കെ വരുത്തിയശേഷം വർഷത്തിലൊരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ അതിപരിശുദ്ധമായ സ്ഥലത്ത് പ്രവേശിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അവിടെ അങ്ങേയറ്റം ഭയത്തോടും വിറയലോടും ബഹുമാനാദരവുകളോടും കൂടിയാണ് പ്രധാന പുരോഹിതൻ ബലിയർപ്പിച്ചിരുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യന്റെ ബലഹീനതകളെക്കുറിച്ചുമുള്ള അവബോധമാണ് ഈ തരംതിരിവുകൾക്കും ശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയകൾക്കും കാരണം. ഇന്ന് യേശുവിനാൽ വീ - Sുക്കപ്പെട്ട നമുക്കെല്ലാം ദൈവമക്കളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ അവിടുത്തെ സമീപിക്കാനുള്ള അവകാശമു - ׀. പക്ഷേ ദൈവം എപ്പോഴും എവിടെയും പരിശുദ്ധനും മഹോന്നതനും തന്നെയാണ്. യേശുവിലൂടെ നമുക്കു ലഭിച്ച സ്നേഹവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ദൈവാലയത്തിൽ നമുക്കു - ന്ധയിരിക്കേ ഭക്തി ബഹുമാനാദരവുകൾക്ക് ഒരു കുറവും വരുത്താതിരിക്കാൻ നാം അങ്ങേയറ്റം ശ്രദ്ധിക്കേ - ׀യിരിക്കുന്നു.

ഈ ദേവാലയം പരിശുദ്ധമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ആഴമായി നമുക്ക് അനുഭവവേദ്യമാകുന്ന ഒരു വേദിയാണ് ഈ ദേവാലയം. ഇവിടെ ദൈവവചനം സദാ മുഴങ്ങി കേൾക്കും; പരിശുദ്ധമായ ബലിയർപ്പണത്തിന്റെ വേദിയാണിത്; നിരന്തരം ഇവിടെ കൂദാശകൾ പരികർമ്മം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. സോളമന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണുന്നതുപോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ദൈവം നമ്മെ കടാക്ഷിക്കുകയും നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ ശ്രവിക്കുകയും നമ്മുടെ മേൽ തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പൊഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പരിശുദ്ധമായ വേദിയാണ് ഈ ദേവാലയം.

ദേവാലയത്തെ ഒരു ചന്തസ്ഥലമാക്കിയവരെ ഒരു ചാട്ടവാറെടുത്ത് യേശുനാഥൻ ആട്ടിയോടിച്ച സംഭവം നമുക്കറിയാം. അപ്പോൾ വേദനയോടെ യേശു പറഞ്ഞതിതാണ്: ''എന്റെ ഭവനം എല്ലാ ജനതകൾക്കുമുള്ള പ്രാർത്ഥനാലയം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ? നിങ്ങൾ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു'' (മാർക്ക്. 11, 17).

3. ഇതൊക്കേയാണെങ്കിലും കല്ലും കമ്പിയും മണ്ണും മരവുമൊക്കെ കൊണ്ട് നമ്മൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ദൈവാലയങ്ങളല്ല ദൈവം വസിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ദേവാലയം. നാം നിർമ്മിക്കുന്ന ദൈവാലയങ്ങൾ യഥാർത്ഥദേവാലയത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ മാത്രമാണ്. പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി യേശുവിന്റെ മൗതികശരീരമെന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന സഭാ സമൂഹമാണ്, ഇന്നത്തെ രണ്ടാമത്തെ വായനയിൽ കാണുന്നതുപോലെ, ദൈവം വസിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ ദൈവാലയം. (cfr. 1 കൊറി. 3, 9-17). ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ മൂലക്കല്ല് യേശു ക്രിസ്തുവാണ്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പണിതുയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഭാസമൂഹത്തിലെ സജീവശിലകളാണ് നാമോരോരുത്തരും. പൗലോസ് അപ്പോസ്തലന്റെ വാക്കുകൾ തന്നെ നമുക്ക് ശ്രദ്ധിക്കാം; ''ഇനിമേൽ നിങ്ങൾ അന്യരോ പരദേശികളോ അല്ല; വിശുദ്ധരുടെ സഹപൗരരും ദൈവഭവനത്തിലെ അംഗങ്ങളുമാണ്. അപ്പോസ്തലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരുമാകുന്ന അടിത്തറമേൽ പണിതുയർത്തപ്പെട്ടവരാണ് നിങ്ങൾ; ഈ അടിത്തറയുടെ മൂലക്കല്ല് ക്രിസ്തുവാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ ഭവനമൊന്നാകെ സമന്വയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കർത്താവിൽ പരിശുദ്ധമായ ആലയമായി അത് വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ വാസസ്ഥലമായി നിങ്ങളും അവനിൽ പണിയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.'' (എഫേ. 2, 19-22). ഇന്നത്തെ ഈ കൂദാശകർമ്മത്തോടുകൂടി ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ പണി പൂർത്തിയായി എന്നു നാം പറയുമായിരിക്കും. എന്നാൽ നാം വായിച്ചുകേട്ട തിരുവചനങ്ങളിൽ പൗലോസ് അപ്പോസ്തലൻ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിതാണ്. യഥാർത്ഥ ദൈവാലയമായ സഭാ സമൂഹത്തിന്റെ പണി ഇനിയും പൂർത്തിയായിട്ടില്ല. സജ്ജീവ ശിലകളായ നാമോരോരുത്തരുടെയും വിശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയ തുടർന്നുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും. യേശുവിന്റെ മൗതിക ശരീരമായ ആലയമായി, ഒരു സ്നേഹസമൂഹമായി നമ്മെയെല്ലാം വാർത്തെടുക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നതു മാത്രമായിരിക്കും ഈ ദേവാലയത്തിലെ ചടങ്ങുകളെല്ലാം.

നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളും ഇതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയങ്ങളായിരിക്കണം. നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളിൽ നാം തിരുഹൃദയത്തിന്റെ രൂപമോ പടമോ സ്ഥാപിച്ചുവച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ട്. പല ഭവനങ്ങളുടെയും മുമ്പിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിവച്ചിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്: ''യേശുവാണ് ഈ ഭവനത്തിന്റെ നാഥൻ'' എല്ലാ തിന്മകളിൽ നിന്നുമകന്ന് നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളാകുന്ന ദേവാലയത്തിൽ ഹൃദയ പരിശുദ്ധിയോടെയും ബഹുമാനാദരവുകളോടെയും വ്യാപരിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. സർവ്വോപരി ദൈവം വസിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ ദേവാലയം നാമോരോരുത്തരും തന്നെയാണ്. നമ്മെത്തന്നെ ദൈവത്തിന് വാസയോഗ്യമായ ഒരു സ്ഥലമായി പരിശുദ്ധിയോടെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയണം. വിശുദ്ധ പൗലോസ് അപ്പോസ്തലൻ നമ്മോടു ചോദിക്കുന്നതും നമ്മെ അനുസരിപ്പിക്കുന്നതുമിതാണ്: ''നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ആലയമാണെന്നും ദൈവാത്മാവ് നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലേ? ദൈവത്തിന്റെ ആലയം നശിപ്പിക്കുന്നവനെ ദൈവവും നശിപ്പിക്കും എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ആലയം പരിശുദ്ധമാണ്. ആ ആലയം നിങ്ങൾ തന്നെ'' (1 കൊറി. 3, 16-17).

4. എന്തിനുവേ - lയാണ് നാം ദേവാലയത്തിൽ വരേ - sXന്നും ദേവാലയത്തിൽ വരുന്ന നമ്മിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കേ - sXന്നും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷഭാഗം. സക്കേവുസ് എന്നയുവാവ് യേശുവിനെക്കുറിച്ച് വളരെയേറെ കേട്ടിട്ടു - l. മാനസാന്തരപ്പെടുവാനോ യേശുവിനെ ശ്രവിക്കുവാനോ സ്വീകരിക്കുവാനോ ഉള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടിയല്ല, വെറുമൊരു കാഴ്ച്ചകാണുവാനാണ്, ദൂരെനിന്നും യേശുവിനെ ഒന്നു ഉറ്റുനോക്കുവാൻ വേ - lമാത്രമാണ് സക്കേവൂസ് യേശുവിന്റെ പക്കലേക്ക് വരുന്നത്. പലപ്പോഴും നമ്മിൽപലരും വെറും കാഴ്ചക്കാരായിട്ടാണ് ദേവാലയത്തിലെ തിരുച്ചടങ്ങുകളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നത്. ഒരു മാറ്റവും നമ്മിൽ സംഭവിക്കുന്നില്ല; ഒന്നും നാം നേടിയെടുക്കുന്നില്ല. ദൈവാലയത്തിൽ വരുന്നത് സർവ്വപ്രധാനമായും രക്ഷപ്രാപിക്കാനാണ്. എന്നാൽ ഈ രക്ഷയെക്കുറിച്ചു തന്നെ വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളാണ് നമുക്കുള്ളത്.

ഒരിക്കൽ ധനികനായ ഒരു യുവാവ് യേശുവിന്റെ പക്കൽ വന്ന് രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് യേശുവിനോട് ചോദിച്ചു. എന്നാൽ ഈ രക്ഷയെക്കുറിച്ച് വിചിത്രമായ ധാരണകളാണ് അയാൾക്കു - llയിരുന്നത്. യേശു ആയാളോടു പറഞ്ഞ പ്രമാണങ്ങളനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ. ചെറുപ്പം മുതലേ പ്രമാണങ്ങളെല്ലാം അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവനാണ് താനെന്ന് അയാൾ യേശുവിനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ യേശു അയാൾക്ക് കൊടുത്ത ഉപദേശമിതാണ്: ''നിനക്ക് ഒരു കുറവു - l. പോയി നിനക്കുള്ളതെല്ലാം വിറ്റ് ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുക. അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്ക് നിക്ഷേപമു - llകും. പിന്നെവന്ന് എന്നെ അനുഗമിക്കുക'' (മാർക്ക്. 10-21). എന്നാൽ യേശുവിന്റെ ഈ ഉപദേശം തിരസ്കരിച്ചുകൊ - l അയാൾ യേശുവിന്റെ സന്നിദ്ധിയിൽ നിന്നു പോയ്ക്കളയുകയാണ് ചെയ്തത്. കാരണം, സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, അവന് ധാരാളം സമ്പത്തു - llയിരുന്നു. ഈ സമ്പത്തിനോടുള്ള അമിതാസക്തിയായിരുന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിന് തടസ്സമായി യേശു അയാളിൽ ക - കുറവ്. എന്നാൽ ഈ കുറവു നികത്തുവാൻ, തന്നിൽ ഒരു മാനസാന്തരം വരുത്തുവാൻ അയാൾ തയ്യാറല്ലായിരുന്നു. യേശുവിനെക്കാളും, ദൈവരാജ്യത്തെക്കാളും അയാൾക്ക് വലുത് അയാളുടെ സമ്പത്തും സുഖഭോഗങ്ങളും പ്രതാപവും പ്രശസ്തിയുമൊക്കെയായിരുന്നു. കുറവുകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ, മാനസാന്തരം വരുത്തുവാൻ, ദൈവത്തോടും സഹോദരരോടുമുള്ള സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതനായി സ്വയം ശൂന്യനാകുവാൻ മനസ്സില്ലാത്ത ഒരുവന് രക്ഷപ്രാപിക്കുക അസാദ്ധ്യമെന്ന് യേശു പറയുന്നു: ''ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനെക്കാൾ എളുപ്പം ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴിയിലൂടെ കടക്കുന്നതാണ്'' (മാർക്ക്. 10, 25). ധനികനായ ഈ യുവാവിനെപ്പോലെ തങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നതിനായി, വെറും ഭൗതികങ്ങളായ നേട്ടങ്ങളു - llക്കുവാൻ ദൈവത്തെ കൂട്ടുപിടിക്കാനായി ദേവാലയത്തിൽ വരുന്നവർ ഇന്നും ധാരാളമു - l. തീർച്ചയായും അന്നന്നുള്ള അപ്പത്തിനായി ദൈവത്തോട് നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. നമ്മുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും ദൈവതിരുമുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും നമുക്കു - l. എന്നാൽ മാനസാന്തരത്തിന്, എപ്പോഴും ദൈവേഷ്ടം നിറവേറ്റുന്നതിന് നാം തയ്യാറായിരിക്കണം. ദാതാവായ ദൈവത്തെ സ്വന്തമാക്കാൻ വേ - lവന്നാൽ ദാനമായി നമുക്കു ലഭിച്ചവയെല്ലാം പരിത്യജിക്കുവാൻ നാം സന്നദ്ധരായിരിക്കണം. ഇതാണ് സക്കേവൂസിൽ നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്.

വെറുമൊരു കാഴ്ച്ചക്കാരനായി മാത്രമാണ് സക്കേവൂസ് യേശുവിനെ സമീപിച്ചത്. മരത്തിനുമുകളിലിരുന്ന സക്കേവുസിനെ യേശു പേരുചൊല്ലി വിളിക്കുന്നു. അയാളോട് സ്നേഹപൂർവ്വം ഇറങ്ങി വരാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു; അയാളുടെ ഭവനം സന്ദർശിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നു. സക്കേവൂസ് യേശുവിനെ ശ്രവിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും

സന്തോഷത്തോടുകൂടി യേശുവിനെ തന്റെ ഭവനത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ വെറും കാഴ്ച്ചക്കാരനായി വന്ന സക്കേവൂസ് യേശുവിനോട് അടുത്ത് ഇടപഴകുകയും അവിടത്തെ വ്യക്തിപരമായി അനുഭവിച്ചdlbുകയും മാത്രമല്ല, ഒരുപടികൂടികടന്ന് ഒരു മാനസാന്തരത്തിന് തയ്യാറാവുകയും ചെയ്യുന്നു. സക്കേവൂസ് യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു: ''കർത്താth ഇതാ എന്റെ സ്വത്തിൽ പകുതി ഞാൻ ദരിദ്രർക്ക് കൊടുക്കുന്നു. ആരുടെയെങ്കിലും വക വഞ്ചിച്ചെടുത്തിട്ടുs - ¦lൽ നാലിരട്ടിയായി തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു'' (ലൂക്കാ. 19, 8). ധനികനായ യുവാവ് രക്ഷയുടെ മാർഗമന്വേഷിച്ച് യേശുവിന്റെ പക്കലേയ്ക്ക് വന്നു. ഒന്നും കൊടുക്കാൻ തയ്യാറല്ലാത്ത അയാൾക്ക്, ഒരു മാനസാന്തരത്തിന് തയ്യാറാകാത്ത അയാൾക്ക് രക്ഷകിട്ടാതെ സങ്കടത്തോടെ യേശുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നും പോകേ - lവന്നു. എന്നാൽ യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിനായി സകലതും പരിത്യജിക്കാൻ തയ്യാറായ സക്കേവൂസിനോട് യേശു പറഞ്ഞു: ''ഇന്ന് ഈ ഭവനത്തിന് രക്ഷ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു'' (ലൂക്കാ. 19, 9).

പുതിയ ദേവാലയത്തിന്റെ പണിപൂർത്തിയായെന്നു പറയാം. എന്നാൽ സഭാ സമൂഹമാകുന്ന ദൈവാലയത്തിന്റെ, നാമോരോരുത്തരുമാകുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയത്തിന്റെ പണി, വിശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയ, ആരംഭിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഈ പുതിയ ദേവാലയം ദൈവം വസിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ ദൈവാലയമായ സഭാ സമൂഹത്തിന്റെയും നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളുടെയും നമ്മുടെ ശരിരങ്ങളുടെയും അടയാളമായിരിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ നമ്മളിലെല്ലാം ഒരു മാനസാന്തരം വരുത്തി വ്യക്തിപരമായി നാമോരോരുത്തരെയും ഈ ഇടവക സമൂഹത്തെ ആകമാനവും രക്ഷയിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്ന പരിശുദ്ധമായ വേദിയായിരിക്കട്ടെ ഈ ദേവാലയമെന്ന് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.